

[Hilmar Baunsgaard.]

pengene. Men det er jo det, der gør, at statsministeren og jeg og alle andre, der ønsker at gøre dansk politik arbejdsdygtig, må konstatere, at bag det, statsministeren hidtil har ført af forhandlinger, står ingen helstøbt gruppe.

Bag dette dagsordensforslag står ingen helstøbt gruppe, det er rigtigt. Når vi derfor ønsker det vedtaget, er det altså ikke, hverken primært eller sekundært, for at få regeringen forføjet bort, som statsministeren sagde. Statsministeren har opfattet det ret: vi ønsker, at venstre tager et regeringsmedansvar i en flertalsregering, men vi ønsker at få prøvet mulighederne for dette til bunds. Ingen kan være i tvivl om, at det radikale venstre ville tage denne stilling i dag. Vi sagde igennem hele valgkampen, at vi ønsker denne mulighed prøvet til bunds, og at vi ville gøre, hvad der stod i vores magt for at få den prøvet. Nu står vi over for noget, der giver os en mulighed for at få prøvet det til bunds.

Til dem, der siger: hvad skal det dog tjene at starte med et dagsordensforslag, der fjerner regeringen, skal jeg gerne sige som min opfattelse af de hidtil førte forhandlinger, at de har fra statsministerens side lidt af én afgørende mangel, nemlig at den eneste mulighed, statsministeren havde for at få prøvet det til bunds, anvendte statsministeren ikke. Statsministeren kunne, hvis han alvorligt mener, at der skal dannes en flertalsregering, have sagt: all right, det afgørende er ikke, at jeg bliver siddende og leder forhandlingerne. Jeg træder tilbage, lad os så få de frie forhandlinger. Det var den eneste mulighed, statsministeren havde, sådan som det nu forløb, for at få det prøvet til bunds. Det gjorde statsministeren ikke, og derfor er det altså nødvendigt for os, som mener det alvorligt, at det prøves til bunds.

Så vil jeg også gerne sige, at når vi ønsker det, så er det, fordi vi, som jeg sagde før, ikke kan være tilfreds med, at der vedtages nogle beslutninger herinde fra nu af og til 1. april. Vi ønsker, at der bag de beslutninger, der træffes i folketinget, kan stå et flertal så bredt dækkende, at beslutningerne ikke skaber modsætninger til betydende befolkningsgrupper. At der ikke skabes splid i befolkningen, er for os langt vigtigere, end om

vi skal bruge et par dage mere eller mindre til at snakke den parlamentariske situation igennem.

Ingen vil ej heller kunne overraskes over, at jeg siger, at det nok var vel hurtigt, man ved sidste valg i december 1973 kom til det resultat, som har vist sig ikke at kunne skabe det sammenhold og den flertalsbaggrund i folketinget, som vi må anse for nødvendig.

Andre kan lægge i deres stemmeafgivning, hvad de vil. Jeg gentager gerne fra min ordførertale i folketinget i formiddags, at ingen kan bestemme, hvad det radikale venstre skal gøre. Det bestemmer vi selv. Vi spørger hverken til højre eller til venstre, hvilke beslutninger vi skal træffe, og, når vi har truffet dem, hvad andre vil lægge i dem. Vi har ét formål med dette. Det er at få prøvet til bunds mulighederne for at få dannet en flertalsregering. Vi gør det, fordi vi føler os overbevist om, at lykkes det ikke, så bliver der ikke den autoritet bag ved de økonomiske beslutninger, som gør det muligt at lede dette land ind i en bedre økonomisk udvikling.

Christophersen (V):

Jeg har kun en enkelt bemærkning. Det skal være til hr. Kjeld Olesen, som ikke fandt, det var klogt at tale om, hvem det var, der var med til at anbefale en vedtagelse af hr. Kjeld Olesens dagsordensforslag.

Jeg beklager selvfølgelig, hvis hr. Kjeld Olesen føler sig ubehagelig til mode, når han mindes om, hvem det er, som nu skal lægge stemmer til hans forslag. Det er imidlertid væsentligt at erindre om, hvad det er for en række partier, som kan samles om dette forslag, for det, som jo er karakteristisk for disse partier, er, at når man derudover hører, hvad de mener om, hvordan dagsordensforslaget skal fortolkes, når man hører deres stilling til selve begrebet flertalsregering, for slet ikke at tale om, når man hører deres stilling til løsningen af de praktiske politiske spørgsmål, så afsløres det jo ganske klart, at der kun er én ting, der forener disse partier, og det er et ønske om at få fjernet den nuværende regering.

Gert Petersen (SF)

Det begynder jo at minde om sejpineri, og